

Pakinan paloja
Khorasan spinto-
keuhon keuhkoillestä
23.9-58.
Lämä oli 10 + 1.

Alkulauluna oli "Olet
maamme aumakin Suomenmaa."
Ja Eino mielestä olimme kaikki
keuhon tervetulleita.
Sitten khti muistutti pakinallaan
edellistä keuhkoiltaa. Ja viestäjä
Anna lisäsi kaiketta tulkittua
"Ora huakausta".
"Mutta kaikuu ja huokaus kaikui-
vat kun muistelimme Viipuria,
josta Hauas muisti parhaiten
erittämättömän kuroon.
Tietokilpailu oli taas oiti luskun
johon oli väriä kyömyksiä, ei
siv ihme, että oli myös väriä
vastauksia. Pojat "vakiingroo"
sen voittivat.
Ja jälleen kyömyksiä kaikui
tälläkenteen tulim muredoon
"Minne käy tuulen ilmaston tie".
"Siis on kaikki lopettikin ohjelman

vetonra.
Niinpä Maija luki meille
nuorisoporttiin lähettämien
kirjeen. jota moni sai viijeen
lähtävi retkelle.
Lujasta hankkeesta seurasi
keskustelu ja päätökseen
oli että lainataan kirjoja.
Sitten seurasi yhtä ja toista
ja Koy, Koy, kolimaa.
Päättelin joka illaksi ollut
jankinlainen ruokakeskustelu,
josta Maija ja Eino näyttivät
loistavan "ek tempyrosen".
Hyönnyimme Maijan veto-
mukseen että "ek tempyrosen"
vapauttaa esiintymis kuumetta.
Sillä Hauas oli juuri
esiintymislistalla laadittavana.
Sitten seurasi laulu-
kayvittelu laulun "jouda
ilta kauris".
Veljespiiri yhdisti meidät
nauhakuoroon, johon oim-
me hymyillen laulaa
taivomusta. Jouda ilta kau-
nis".
Viestäjä päätimme tikoi.

illaksi tuode jakainen
omen penssien ja ojien
alalla!

Sitten hajasimme
pojat, "kukulemmat" kahville.
ja me tytöt venisteseen.
Toivottavasti joskus asiat
ovat toisin!

Terveisin:
Raija Leinonen

Pakina 4:tä kerho-
illasta, joka oli syys-
kuun viimeisenä il-
tana vuonna 1958

Illan aluksi, Mauno haasteli
lehdenvarisemisesta, ja niin
laulettiin. Sehtimusta varisesta:
Jonka jälkeen Maija toivotti tervet-
ulleksi. Raija muisteli edellistä
kesä iltaa jakinon perkeissä.
Tiedon puutarhin oli laatinut
Anni, tytöt oli parempia! Maijan
turpin, mutta pojat ratki
Ahti esoin turpein, lopun
ollera 20-16. Mauno oli
unoktanut poulajan pois,
mut kuulimme silti Jaakkoa
mairta. Oli ~~mauno~~ kana ja
kukka, joita esittivät Maija ja
Mauno, joka on kukka luonnor-
taankin. Sitten oli ~~Mauno~~ tuja
kusti, pojat olivat jättäneet
pöytämauniat. Karko emäntinä
hääri Eino ja Ahti. Sitten seurasi
linon karkuja, liisaa
sananlastuja. Mauna mä-

Küneerikääräsi ja määnäsi
Anjan ohjelman laatijaksi.
Opettelimme erään ketjubaukun
jotka nimellä entiedä. Vielä
happiksi kakaantui reijes
piisi, niin joutui ihos kaunis
ja hyryän yön toitur, oli par-
paikallaan.

[Töhteli vapiseva käsi & k.]

Päätinapöytäkirja
tehty Shovaaran nuori-
so seuran kerho illasta
7/10-58. mukana oli
16 kerhojäsentä.

Alkulauluna lauloimme "Olet
maamme armahin suomenmaa".
josta jälkeen pit. olla tervehdys
sanat, mutta Ehti oli pihistä-
nyt ne jäämällä pois. Ammas
Armaalla oli sanat "tervetuloa"
jolloin lausimme laulun olem-
me terve tulleita.

Sitten Ehti muisteli edellistä
kerhoiltoa palinoinalla.

Seuras. Amin laulu "Hiljaa
Hiljaa itä on... josta jälkeen
Raili jutteli "palkankorotuksesta"
"Välipalaksi" lauloimme yhteisesti
laulun "Suomen salossa".

Mauvon nuori oli kertoilla, ja tön
kertoilutin "Ollista" "Vihdoin pää-
simme mitaamaan tyttöjen
ja poikien paremmuutta.
tietokilpailulla, jonka pojat sat-
tui ratkomaan 15 1/2 - 9 1/2 ratkoon
ja heidän naamansa loisti siemusta.

mutta hetken perästä me tytöt huomasiimme, ettei niistä pojista ollut sitten mitään. Kun olisi pitänyt aloittaa nuorsuhelu, eikä kukaan uskaltanut siihen. Sitten saivat pojatkin jo omat käsityönsä nimittäin jommallapoppin teon.

Suon mielestä olisi ollut Haarinan sunainen laula kunnista Kristetta, mutta se pöä josta sitä olisi voinut katkaista, oli varattu. Juttelimme vielä raitiusjuhlan järjestämisestä ja korjoitelimme laulokauluja. Yhteinen iltamme päättyi sitten veljespöörin jossa lauloimme "Maa on niin kaunis".

Pöölestö: Lija Kosmala

Pakinapäytäkiija Alvarin nuorisokerhon kokouksesta koululla lokakuun 14. päivänä 1958 kello 19-7. Mukana oli 20 kerhon jäsentä ja mieluisena vierasimme nuorisopastori Matti Sihvonen.

Ohjelman aloitimme laulamalla "Täällä Pohjan tähden alla" - Eino toivotti "omat" ja vieras tervehdyksi. - Lija pööräsi pirteästi edellisestä kokouksesta. - Lina esitti runon Heikki Kivestä, jonka aiheen ympärille kuuluttaja Lina oli koonnut muutakin ohjelmaa, koska Kiven päivä oli vielä lähituntumassa. Kiven elämäkerran luki Mauno Kähkönen. Lina oli hyvin arvostuksellinen, sillä hän toivotti meille sellaisia arvostuksia, joihin ei tahdottu millään löytää vastauksia. (Lina itse oli kyllä löytänyt vastaukset.) Esitettävään ohjelman päätteski lauloimme vireen: joulukaa nielut, on aikamme kallis. Samalla valmistauduimme kuuntelemaan herkin mielin pastori Sihvosen antamia vastauksia tekemämme kysymykseen. Eino kysymyspuheksuimme "Pöörä" kierni lähes tyhjää, mutta toisella kerralla satsi oli suurempi. Pastori (M) Sihvonen

ryhmitteli ensin kysymykset koskapa
siellä oli sekä myönteistä että pin-
nallista kysyttävää. "Onko taussi syntiä?"
Siinä on kysymys, joka mittei aina kai-
tetaan, jos jossakin saa tilaisuuden soit-
tää nimettömänä kysymyksiä. Siinä-
kö kuitenkin ketaan, joka vaka-
rissaan tyytyisi yhteen vastauksensa
"En." tai "Ei". - Siinäkin on kysy-
mys elämänsuunnasta, joka määräy-
tyy muunkin kuin taussin mukaan.
- Suolaisuus kyselyä nuori kuitenkin
lienee niin paljon oikealla ta-
valla jyrkimmässä suhteeseen elämän
myrskylin, että hän on monis-
ta muissakin tilanteissa kysyjä
itseltään: "Seurako oikein vai väärin?"
- Kuvailimme myös, miten on Jee-
sus antamien ohjeiden mu-
kaista kastaa kivistettyjen vanhem-
pien lapset ja pienet. Siinäkin on
varmaan kysymys, josta turhaan käsi-
teltään.

Välillä veisanimme virren 318
"Oi Herra, heules valo suo...". Jouimme
myös tulla, jota Herron ja Erikin tun-
nallisten "emäntien" tavoin toimi-
vat kuppailin polttavan kuumana.

- Toin sieltä tytoilta palaa kielikin,
kun niin innokkaasti ja varomatta
yrittivät nauttia paljon kysyä yh-
dellä pöytäpuheella.

Viälä pastori Siironen selitti
viimeisiä kysymyksiä. Hän kiteytti
vastauksensa tähän tapaan: "Jumalan
tahtoa ei voida laimentaa, eikä
hänen totuutensa vähentää."

Sitten hän näytti meille painaku-
via Jeesuksen kotimaasta Israelista
Tuntui, kuin Raamattu olisi alkamut
elää ja tullut meitä lähelle.

Lopuksi veisanimme virren 377:

"Puolees Jeesus kukoukoin, kukoukoin
käännyin köyhä syntinen..."
Ja meidän oli niin hyvä olla.

Mieluisasti muistaen
Maija Kati

Pakinasöy Päivitys
Seuraavaksi nautiskelton
kokouksesta koululla 21 päi-
vänä 1958. klo 19
Puhana oli 21 kerron jäsentä

Ilukin laulettiin laulusta
"Olet maamme armahin
suomen maa." jonka jälkeen
toivotti Söyä Domubainon mei-
-sästä kaisli tervetulleiksi sy-
-dämeväivästä. Sitten olikin seu-
-raavana ohjelmassa edellisen
kerron pakinasöytäkiriä jonka
esitti Söyätaja näköinen.

Raailta oli seuraavana
sanottavana ja hän laskikin
läänntämään katsomme lau-
-lulle ja sieltä kuvimmekin
-ajattelmaa. Suuri ihminen
-soittaa suurmuotona. Niitä
-kuinka hän kohtelee pienä
-ihmistä. Tänä, olikin meille
-nähdäsi aikaa pohtimista
-joka jälkeen keskustelim-
-me esittäytymisestä johon
-me jokuin joskus jou-
-dymme ja esittäytymisen

tuulisi tapahtua selvästi ja kuu-
-lunvalta, äänellä
Seuraavana saimme kuulua
-laulun Karjalan kunnailta" jonka
-esitti Mauno "Kvartetti" ja
-Niimpä sitten, alkoi, olla nuo-
-ro Pöijon järjestämässä tie-
-tokilpailulla, missä tytöt ja
-pojat saivat taas pohtia
-menskuuttuaan, ja tällä kertaa
-pojat saivatkin tunnustaa
-tytöt paremmaksi 16 pistettä
-13 vastaan. Sepä veikin tyttöjen
-suuta hymyyn. Tietokilpailun
-jälkeen laulettiinkin ikäainkuin
-hermojen jännitystä laukaen
-"Harjoitusten laulu" ja kun lau-
-lun, alkun päästin niin
-trimmattiin vielä, äänijäntäim-
-me harjoitellaan muutamia
-lauluja "oikein moniäänisesti.
-Siinä lauleksamme, alkoivat
-kellon viisarit näyttää "kaksi"
-myöhäistä, aikaa, että kukaan
-ilta, oli taas kerran koputettava
-valjospöörissä laukaen ja
-kittäien tissiamme miehuisasta
-illasta.

Puolesta Mauno O

Pakinapöytäkirja 27.10
58. klo 19 olleesta kerho
illasta.

Mukana oli 11 jäsentä

Kerhoiltamme alkoi laululla, johon
Täyrien siemauksin kaikki yhdyimme.
Tervehdyssanat lausui Auro, seuraava-
na oli Maunon pakinapöytäkirja.
Anna antoi laulun maailman aarta.
Senrijoon puni kulkitri Seitsenä
Veljestä. S yhti juokki joukkoon ehtiäk-
seen keskustelomaan Railin kanssa, koska
oli vuoropuhelun vuoro. Ohjelma
jatkui kysymyksillä, jotka Enkki
oli laatinnut.

Ohjelman päättyä lauloimme Terve
liittokomme terve ystävät.
ja laulun ohessa alkoi illan kahvikohta
nimittain nottinki työt. Toiden ohessa
leikimme leikkiä, jossa täytyi olla mukana
myös ajatukset tai prantti.

Ilta kului, veljeyksissä sen loppu-
tenne viisaimalla illanvierren, Maijan
säestyskellä.

(Kajsi Linnonen)

Pakinapöytäkirja Aho-
vaaran muusi-
kerhan puolesta,
kerhoillasta. 4 päivänä
marraskuuta 1958 klo 19
Mukana oli 15 kerho-
laista.

Ilta aloitettiin laulamalla yhteisesti
"Tuttuunustaulu". Maija ilmoitti että,
seuraa 1/2 tuntia piirileikkiä. Kukaan
ei lausunut vastareaktiota, vaan kaik-
ki tuli innolla mukaan. Se puolituntia-
han ei ole mitään pitkä aika, mutta
ei makea saa mahantäydeltä, joten
piirileikkien lopuksi laulettiin että "Auro
jää nyt yksinään ja ensi kertaan asti."
Jopa hän tällä kertaa löytää kaverin
että enää tarvitse olla yksinään.
Piirileikistä lämmentönnä siunniimme
istumaan ja kuuntelemaan Reijan kirje-
joittamaa pakinapöytäkirjaa edellisestä
kierroillasta, jonka Raili meille luki.
Maija piirsi taululle kukan johon
jokainen suoraltaan kuivi silmillä si-
dattuna yritti piirtää silmää.
Lähimmäs oikeata kohtaa se silmä
sattui Annalla ja Enkilla.

He saivat Maijalta palkinnon (ja)
hyvästä kilpailusta. Tämän jälkeen
kuulimme yksinlaulua. Arvo kajahutti
kunturille laulun "Soi illakellot", jonka
jälkeen Maija lausui lausi Pohjanpään
runon "Kiinäriikka ja Nuurahaimein".
Sitten kuulimme jätin laulua.
Anna lausui Maijan raestämänä
laulun "Läämätka". Vuorossa oli
tietokilpailu jossa oli pulkkia kysyjä ja
kysyjä. Pojat sen saivat ja
saivat 9 pistettä, tyttöjen jäädessä hävi-
ölle 6:lla pisteellä. Ohjelma päättyi
ja iltaa jatkettiin tekemällä raitin-
kkeitä siinä ohessa laulettiin kilpaa.
Kilpalauku päättyi tarapuhun ja vielä
projat tjuotettiin. Kella kiensi etan-
pään ja alkoi olla kotimähdänäika
kakaannuimme seljensuunin ja terveh-
dyssanat jotka alussa oli unantunut
lausumatta tulivat ilmoille tarin mie-
nen kangestehun jälkeen allekirjittajan
lausumana. Laulettiin laulaksi laulun
"Joudu ilta kaunis" tarvatettua
"hyvä yötä kütettiin hauska il-
ta ja kuisin siensi tarallun. Mitä
tosta puuttuu ja mistä sen löytäisin.
Hei löysin sen jo erästä nimeisestä pu-
kimasta - Pisteen. Kirj: Eeva Luoma"

Palkinapöytäkirja Aho-
vaaran nuorisokerho il-
lasta koululla 11 päivänä
marraskuuta 1958 klo 19
mukana oli 9 tyttöä
ja poikia yhtä vähem-
män.

Kerhoiltamme aloitettiin luokkaan
tulemalla. Maijalla oli tuomisia meil-
le pojille: nimittäin korillinen vaat-
teen riekaleita, narunpalasia ja sano-
malehtiä, joista piti tehdä palloja ja
pyyhe riepua. Maija leikkeli meille
pojille aikansa kuluksi kauniita naisten
kuvia, jotka me hymyilen vastaan otim-
me. Varsinaisen ohjelma aloitettiin
laulamalla yhteisesti syksy jo saa. Sen
jälkeen Raili neitosen toivotti mei-
dät terve tulleiksi. Leva luki edelli-
sen kerho illan palkinapöytäkirjan ja
sen jälkeen kuulimme Maijan suusta
kaksi laulua, vaikka olisi yksitön riit-
tänyt. Sitten olisi ollut puumoria
vuoro ja sitä olisi pitänyt esittää
Annalla, mutta eipä hän tiennyt ol-
lenkaan, että sitä piti hänen
esittää, ennenkuin kuuluttaja sanoi,

mutta mistäpä hän esitti koska
sitä ei ollut hällä. Ilan ajattelmaan
lausui Anja, ja Anni esitti meille
runon "Harakanpesä", mutta eipä
sitä tahdonut tulla tolkkua, kun
nauratti kovin kovasti ~~hänstä~~.

Sinä oli Maijan mielestä puumo-
ria aivan tarpeeksi. Ahti oli järjes-
tänyt tietokilpailun, jossa punta-
roitien poikien ja tyttöjen parem-
muutta, pojat voittivat tietokil-
pailun taas kuten muulloinkin
kovan loppu kirin ansiosta. Sitten
olikin seura leikin vuoro johon
oli varattu puoli tuntia aikaa,
mutta eipä se aika pääsah-
nut sinä hommassa vaan vieräh-
tipä sinä aikaa hiukan enemmän
kun. Leikittiin sinä mohenlaista
leikkä ja aika vierähti ~~missä~~
aivan tietämättä joten oli jo
aitakin lopettaa. Lopuksi ko-
konuimme veljespöytään ja
lauloimme sinä joutu iltä
kaunis ja senjälkeen riensi itse
kukin nukku mähän luo.

Kirjoitti kynä ja käsi (Armas H)

Pakinaajia tihy
Shoaaan muinoseuran
kerhoillasta 6/11-58
Läsnä oli 18 kerhon
jäsentä.

Ilta aloitettiin laulamalla "Ju-
re metsä, tuu ruori...". Erkki toi-
votti meidät kaikki tuu tulluk-
si iltaan. Tämän jälkeen Ar-
mas pakina ^{edellisen} ~~ennen~~ ~~tuon~~ ~~iltan~~
riemukkaasta kerhoillasta. Sitten
samme kuulla posliiniviesun,
jonka esitti meillä Eino, johon
ajaluksissa yhtyivät kaikki.
Sitten Armolle samme kuulla,
että sairaalan ikkunat ovat
sama laina, kuin muutkin
ikkunat, josta toiset kerholaiset
antoivat Armolle rukoukset
suosio-
oraitukset. Sittenpä Eva taas
punnitti lulojämme, jossa po-
jat kärsivät tappion 10-12.
Eipä pojilla kukaan ollut äly-
jossut, että olisivat kiinnut
minkä lausun nimin on
Chottis. Lauloimme välillä
nimijämi runkareille Rynälu

ja C. m. l. " Keltä tänäiltana
onnen saa, Anja ja C. m. l. onnen
saa. Toim Anjalle oli myy-
häistä, mutta paronni myyhästä
kun ei milläänkään. Pöytä-
oli vuoraa teen keittäjä ja
juonti, mutta kaikkia ei-
val olut muuslamet tulla
myyheään, vasla etyessä
si joulalahlamet m. l. m. l.
tä on myyti kusti-illa. Siitä
huolimatta Mauno kutti
meille mukkaan tunjota
kaikki jäivät hyvällä. Ka-
lulla pullan kera. Jopu-
lakin tuli vuoro pöytäliikkeen
ja kaikki oli innolla mukana
Siinä luki tiin yhtä sun toista
montaa hauskaa libkia. Jo-
pukin kokonnuimmo myyheisiin,
jossa kekeillim keltä on totisin
maana kylläpä useampi
tavin lirkahdella. Siinä
Maija alitti laulun. " Joudon
illa kaurin. Hevään joro
sanomisen jälkeen kirkko väki
pyrähti lielle. [A. Ulbräcker]

Pakina-pöytäkirja Ahavaaran
meriseuran kirkkosalista
2/12 - 58. Mukana 11 henkilö -
laista.

Taastin lämmä kokoonmuimme
kuten aina ennenkin
Ahavaaran seura muorten
kirkkosalista viettämään.

Ohjelman piti alkamaan
mutti äännehuittajaa ei tullutkaan
missä viipyi Veikko Kaima.
Eipä tuosta huolta paina
kun kansan kyllätyt on läsnä aina.

Talvilaulussa me palattiin
mutti kohta meitä valettiin.
Tervehdys puheella kun alettiin.
Maija meitä kaikkia
tervetulleeko toivottehi
sitten raha kassaanme laihako roivottehi.

* Sormet panna tulisi koi
jotta saadaam valimihien
ongen koukkum pantaan
sita saadaam muuan riksi

Kassaa läten kartutetaan
seuran varat vartutetaan
kimarassa kartutetaan.
Lopuksi hän kiitokeli
kerholaisia kovasti
nimi päivänään lahjasta
lahjastansa lämpöisistä.

Pieni Anni muistuteli
pöytäkirjaa lueskeli
kelle tämä kirja kuuluu
seuraan tyyppaantun tuo kirja
pyykin joutuu nahka kirjan
nii myös minunkin voi kirja.
Toiselle kun kuopas kirvaa
itse siihen lankee aina.

Kuusijuhlaa säädettiin
tiistaina myös se pitää päätettiin.
Mutta se kai sopimut ei liene
koska tieto toista tienee
keski viikkona se lienee.

Haastettiin sitä siihen sorttiin
et' paketti myös pukiin konttiin
tuoda pitäis joka miehen
muntien pukiin joutuu tiehen.

Lahjat myöskin menee kummun
ellei kynttilää myös tuoda joulu kummun

Meidän Arvo häääeli
toiset hälle määräeli
ohjelmia paperille
Arvo siinä pisteskeli
joulu markkinoille kirjoitteli.

Näa kun saatu oli juttuun.
Alettiin sitten vanhuja
eiäs kun kansan tuntuja
hyppittin siinä hyvä tovi
mutti kello oli käynyt kovin.

Veljespiirissä kokoonmittiin
siinä laulua lurautettiin
se illan kunnin laulu.
Lopetankin tämän tähän
kunas siellä lavatahan
kuusijuhlan tuntuun assa
huoneessa lämpöisessä.

En toivo teitä myöskin koulun
vaan tänne hauskas pikkejä koulun

Kirj. Eino Komulainen.

Pakinoapätkäkirje muusailu
Mevanin muusikseuran
kerhoillasta 10/12-58. Mikana
8 paikka ja 8 lylyä.

"Arki kuului kaikki kulta"
laulun rakensa alkoi meidän
kerholaisen pöytälaulu "Seurallisten"
häiriöiden reiki hiukan myöhästy-
neenä. Arkin kuulet oli näin tar-
saakin hieltä pari ja vaitins pauer-
tua jouluun humelauhin, kun seula
yhteisesti lauletti "Tervehdyks", lauska
kavata oli laulettu yhdessä. En tiedä
oliko Eino kirjoittanut pakinoapätkäkir-
jansa kuka - vai pentametri - luvannut
taas, mutta kyllä hän runoilijana
oli anniskunut oivallisesti. Etkäpö
hävettä saamme vielä kumilla puhut-
tavan muurankin maailman runoi-
lyöpureina. Ihme ja tiedä! Suuret
mahdollisuudet hänellä on kuitenkin.
Mikun se on aina hankalaa,
mutta kyllä se oikea nuoren
tajuuta siitä alkaa vakautta.

Näin muusikseurasta siirtyimme
sitte taas laulun muusikseuran.
Anna nimittain kelaatteli meille
reivolla äänellään, niin muusik-
seuran sanoa vain, erään laulun,
Miska muistikini on pettänyt minua,
mutta annettakoon se minulle an-
teeksi. Miski rei meidät tämän
jälkeen siihen lapsuuden aikoi-
siin puuhissimme kokenulla kerta-
muksen "Juminkko". Siinä sama
ikä muutt mullaikuan, niin
vaitaisiin sanoa, sillä muhossa
oli jälleen Eino. Eino olikin
rekinnyt meille kovasti partavaa
kittelönnällä meille "Erittäin reisivis"
kappaleita, kukaan: Miska saman
muusikseuran professorin kirjoittaa
vähän ja monta, monta runuta,
joissa sai pöytälaulu ihon tarissaan.
Miski on oikea dumailejaniikka,
jokien hänellä oli ilman runuta
myllym runo esikellorivään. Ja
tattymuseun tapausa hän reiki sel-
viytyi lukikokosta mainiosti. Miski-
kin täydysi runuta keli puoleen
kokenimaan runoja itse, mlla hän

on tietäkseni erittänyt jo kaikki
mahdolliset tunteet. Sitten meitä oli,
ei meitä, vaan keijuja ja tunteja.
Elijelmassa seuran keijut kaikki.
Sahumai-
ren keijun arkelin keijut leijailivat
piirissä ja tunteet kailivat parhaassa
mukaan hiipä unelmeikkosen parissa.
Tämän jälkeen alkajaisillaan kaili
hikipäänä suada selvää kirjaittama-
sien puuropanuista, mutta päättyi
hän se viimeinkin, joten pääsimme
me lopulta puuron syötiin. Puuro
oli erinomaisla ja seupa seuran muu-
tamia tytöt kukaan oliat varauudet
sitten "dupla" kaupalla puuroa ehensä,
joten loppujen lopuksi meidän poi-
kien täytyi syöttää hiitä väkisin, jek
ehkä ^{postauksella} kuvamme sanat: "Kädet kiinni,
sunn auki ja lunkka suuhun". Mauno
oli amistunut rokkis markki lunka-
selleen, joten hänen kunniaksien
kajantimme "Pienen laulun". Ilta oli
näin kulunut jo niin pitkälle, että
alaimme jo väkivallan odotella joulu-
pukin lutsa. Ja luhkaa se puke-
ja meitä tunteja mukansa. Kyllä

me kerkolaiset olimme olleet la-
vattoman kilttejä, sillä jokaista
pukki oli muistamut. Kukaan laijat
oli kilttejä ja seurety, siirryimme
sitten piiriin pyörteisiin. Pieni jyräni
jakkovanki, niin että yksi jos kukaan
kun näytin pyörteisiin. Tästä syystä
täytyi lopettaa sekin kukaan ja laulun
"Maun on niin kaurus päätimme
reikdom tämän erittäin kaurien
ja pirkien pikkyäntymme.

Puralesta

Arvo Ounkani.

Pöytäkirja Ahonmaan
Nuorisoyhdistyksen kokoukselta
19.12.1958.

Muutama oli poissa,
ja kyllä. Pöytäkirja
pöytäkirjan edellisestä
kokouksesta.

Illan aloitimme laulamalla,
yhteisesti: "dumi on jo pöytä-
kirja"

Sen jälkeen kukin omakohtai-
siksi, sekä lausunto lausuntojen.
Aloitimme näin yhteisesti: "Terve-
tuloa, hauska terveta."

Kokouksessamme oli kaisa,
Solonen. Hän on paljon tehnyt työtä,
nuorisoyhdistyksen puolesta, ja mielestäni
on moni, kukaan ei ole
saanut aikansa ja lisää
innostusta nuorten hyvin
harrastuksiin.

Suoritimme illan ohjelman.
Sitten oli ollut kokiä ja joa, mut-
ta samalla: "ei ole kukaan
muuttanut täydellään."

Illan lopuksi ja laulu lausoi-
vat kaikkien kesken laulun

Paimenkuulu
"demon kokiä myk lyö ja demon,
"demon päästä."

Illan kuuluvuuskokous
toimi normaali, kokiä.
Illan aloittamiseksi lausui Eino.
Se kuuluu: "Olla ajattelu tänään
käsittäessä kokiä, vaan roit-
toa, jonka kokiä saavuttaa
huomion. Tässä väkän
keskustelussaamme, (sittemmin)
huomionamme ja kokiäamme
kokiäamme kokiäamme
puhuta."

Illan ohjelman puolesta
muutama lausui kokiä,
tässä puhusta.

Puntauksimme väkällä
väkän tuloamme, kokiä
ei lausunut, meillä kokiä
mykstä. Se ei, kokiä kokiä
kokiä kokiä kokiä: Eino kokiä,
mum kokiä kokiä. Illan ohjelman
kokiä kokiä kokiä kokiä
om kokiä kokiä kokiä. Eino
kokiä kokiä kokiä kokiä kokiä
kokiä kokiä kokiä kokiä kokiä.
Illan kokiä kokiä kokiä kokiä
kokiä kokiä kokiä kokiä kokiä

~~Siinä on teidän...
siinä on... Herra! "Häikä - leikki"~~
"deikki sijansa kaapoon."

Siinä on...
ludkaam, laitoimme, puyjotit
kasaan ja alimme leikkiä.

Mulla onnen tästä maailmasta
kansantamkupa, jolla ositti
osa kurdasta.

Seuramme onnen leikkelyjä,
leikkiä. Mulla onimme upeiden
leikkien...
Mäkin, kului illa, alimme
kun lopettamaan. Minä...
muimme... ja
lauhoimme...
ilta launis, toivomme hyvää
yötä.

(Jouko Kudari.)

Pakinoita syksyllä!

1959.

Pakina pöytäkirja
Ahonmaan Nuorisoseuran
myytti kesti illasta 29.9-59.
mukana oli 3 tyttöä ja 3 poikaa.

Syksy saapuu lehdet putoo
Kesän riennut taakse jää.
Kesän jälkeen ensi kertaa
kerhoon kokoontuttiin.
yhdeksäntenä kolmatta
kylmä oli ainakin
syyskunta tietenkin.

Suuret oli ilmoitukset
pylväät reitti suositukset.
myytti kestit tietenkin
iltaan oli järjestelyt.
Miten liene kylän nuoret
kesän jälkeen langistuneet
koska meitä koossa oli
kolme astiaa heikkoja
saman verran rakkaassa
kolme kovaa jähkinää

Alku laulu vihdoin löytyi
"Tainas sinä tähtinäs"
vaikka väärä väite tää

ulkona on pimeää.
Laulun jälkeen tietenkin,
kynnit esiin otettiin.
Eivät olleet etiketit
kaikki vielä paikallaan
terve tulo toivotukset
poissa oli tykkäänään.

Se kun oli järjestykseen
saatu sitten aikanaan.
Sitten kaikki valmiit oltiin
mehu kynnin ryppäämään
eikä vielä sekään niitä
pullaa olla pitää kai.

Kuka oikein tahtoo olla
jibi tänne tuomahan,
kohta hänet uskotahan
tyttärelleen huomahan.
Kerron varoitukseks' rojat
teille tämän tarinan.
Tyttäret kun seuraan saalle
syn tyy kohta narina.

Siinä sitten kului ilta
mehu kynnin äänessä
liekki ihan kaikki
(out)

Koko illan äänessä.
mutt kun otin kakun palan
syödä aion kokonaan
silloin oli varpusparvi
kaikki kyllä paikallaan.
Tyhjäksi siinä aikaheni
tehtiin aivan tykkäänään
asiata perusteltiin
ei saa syödä yksinään.

Tero oli taaskin meitä
kilpailulla muistanut,
että tämä kilpailumme
vielä olis luistanut
Maja vielä saaksillakin
oli meitä muistanut.
Lehdet sitten sanomaiset,
eteemme heitettiin.
Kiitä sitten huviksemme
siinä kyllä leikeltiin.
Lausella kun muodostettiin,
joka kielsi puhumasta
viisaudesta tykkäänään.
Kuka voitti? ~~sitt~~'en haasta
fiinee ihan turhaa vaan
Älä jatka puhumista
se ei ole viisastaan!

Hauskan leikin Maija sekoi
ihan tässä piristyytti
kotta muolet joutavaiset
kunas mennä saapi.
Kenä liina myrkissä
juosta taapertaapi
sitten vielä kulummitkin
rangaituksens saapi.
Pataans hänet heitetähän
ja siellä olla saapi
kunnes toinen kulummi
hänet pelastaapi.
Kerhoilta lähestyytti
loppu lauluansa
ensi kerraks toivoteltiin
enemmälti kansaa.
Ilta laulu kunnis kaikui
eläköni päätteheksi
hyvät yötki toivoteltiin
tovereitten kesken.

Kulmossa 5.10-59.
Eino Komulainen.

Pakina ^{öytäkiriä}
taiseita kerhoilla
6.10.59 mukana oli
6 tyttöä ja 5 poikaa

Alle kirjaittaneelle annettiin
pakina ^{öytäkiriä} jota den
tähän köpöntänyt. Laulettiin
hankainkerkeä ^{ajonka} aikana
kunni rupeesi nauhattamaan
en tiedä miksi. Ero säesti
Merimies ^{paulu} johon myös
Maija tullua yhtyi ja kehtoi
myöhästyneensä ^{peksi} kun ei
muistanut ^{kuinka paljon} ~~kuinka paljon~~ ^{nainen}
on kauneis ^{näytti} saunasta tullua
Eino luki edellisen illan pa-
kinan. Pakinan aikana
Eero alatti ^{avalle} kirjien, jota
itse kukin jatkoi ^{vuoron}
päässä. Maija luki runon
Elämän kevät, josta keskustel-
tiin. Tulipuheksi nahkatyöt,
rättinki ynnä muut, nahkatyöt
oli pantava korvaintaa.
Eero alkoi kysellä ^{arusta}

ja me vastailtiin mikä
osasimme. Maija jakoi mua
vähän rahaa, josta tiimme en
palkan, josta Einar palkki di
pahas itsensä sanoen.
Palkoa painettiin puukatailla,
josta tuli kappi, nyt di Einar
kappi pahas Maijan arvo-
tellessa. Tiimme piikin jassa
juaksimone papperi penähtien
nan kädessä jota Maija
sanoi puhtaaksi (Mutha
liikköhän olet puhtaan).
Maija pija muisti että se on
pantava puuhun, en tiennyt
mitä. Mutta Einar sanoi että
Enni oksaan vain. Olon
päässut valjes piisiin niin
jautuilla kavnis ja hyvä
yötä tairvatiomme tairillemon

Terveisin Erkki Suveska.

Pakinapöytäkirja
Ahoröörin Suarissa-
seuran kerhoillasta
13/10-59, mukana oli 4.
luttua ja 6 paitaa sekä
Kaarun Suariseuran
kerkukutan taiminnan
johtaja Onni Heikkinen

Aluksi laulettiin, ei saan
odotettiin Matti myöhäisiä. Sitten
seurasi Einar tervehdysoanat, hän
taivatti meidän me sekä meidät
kukolaiset sydämellisesti terve-
tulleeksi. Sen jälkeen taiminnan
johtaja Heikkinen puhutti
Suurimaisen Suariseuran perus-
tamisesta sekä Suariseuran
tehtävistä maamme, mainiten
mm. että: "Suariseuran
tehtävistä ei ole
tarkastus valmistaa ihmistö nihiin-
kään määrättyyn aumattia, vaan
karsottaa ihmisestä ihmisen!"
Tämän jälkeen asetettiin Suarise-
seuran marssi Maijan ja Onnin
johtolla. Sitten pidettiin omisto-

Kerhan puolesta kokous
 Onnin Taimiessa puheenjohtajan
 ja Annan hoitajissa sihtu-
 rin tehtävistä. Monesta vaihtu-
 to ehdosta valittiin kerhan ohjel-
 maksi yleisohjelmallinen ker-
 han, jonka luku aiheeksi valit-
 tiin Wiijan. Tekniikan ihmeet
 nykyäänä. Kerhan Taimiessa
 johtajaksi valittiin Maija.
 Tämän jälkeen laulettiin
 Nuorisoseuran lauluja
 sitten Erkki luki kirjaittama-
 sa pakinapöytäkirjan.
 Seuraavaksi Maijan Annan esitys
 erkin. Liitely seuran lailla
 huone harmonian, jossa he
 lauloivat seuran lailla
 laulun, nimeltä Siidellyt
 on seuran lailla.
 Sitten orettelimme Onnin
 jaohella kansantanssia. Vene
 kulki reitillä.
 Lopuksi lauloimme seuran
 puolesta laulun ja laulu ilta
 kaunis ja sehdimme katus-
 taitaen taitillemme hyvä
 yö.

K. Huusko

Synagogatullat on Syn...?

Omasta puolestaan lauja.